

at maatte besvare alle disse tre Spørgsmaal i det mindste foreløbig med et Nej. Jeg tror nemlig — for at holde mig til det, jeg nævnte under Punkt 2; som jo i denne Sammenhæng har størst Betydning —, at der her i Danmark er en saa let Adgang til Opsparing; at Gennemførelsen af en Postsparevirksomhed i Virkeligheden ikke nævneværdigt vil øge Opsparingen, men derimod kan man risikere, at der sker en *Omflytning* af allerede opsparede Midler eller af Midler, som under alle Omstændigheder tænkes opsparede. Jeg ved ogsaa, at jeg fremhævede, at dette Spørgsmaal naturligvis maatte afgøres af Lovgivningsmagten ud fra rent samfundsmæssige Betragtninger, netop fordi Opsparingen er et meget vigtigt Samfundsproblem, og at Lovgivningsmagten naturligvis ikke kunde tage afgørende Hensyn til, om Oprettelsen af en Postsparevirksomhed vilde kunne paaføre bestaaende Spareinstitutioner — og her er jo ikke blot Tale om Sparekasser, men ogsaa om de andre Spareinstitutioner, jeg nævnte — nogen Konkurrence. Jeg tror derfor, jeg i alt Fald kan afvise den Paastand, at de Bemærkninger, jeg gjorde i Gaar, var dikteret af Hensyn til Sparekasserne; de var fremsat netop ud fra rent saglige Overvejelser af, hvorvidt det Formaal, som foregives at være dette Lovforslags, kunde tænkes at blive naaet, hvis Lovforslaget ophøjes til Lov.

Jeg gjorde fremdeles en Bemærkning om den Stilling, Postvæsenet havde indtaget ved de Lejligheder, hvor dette Spørgsmaal tidligere, det vil sige baade i 1870erne og i 1890erne, har været oppe til Drøftelse her i Danmark. Den højtærede Minister afviser i Dag mine Bemærkninger, idet han siger, at der ikke indenfor Postvæsenet hverken i 70erne eller i 90erne har været Overvejelser fremme om dette Spørgsmaal. Det er muligt, at dette ikke har været Tilfældet, men det er lige saa sikkert, at fremtrædende Personligheder indenfor Postvæsenet offentligt har udtalt sig om Spørgsmaalet, og det netop i den Retning, jeg har omtalt. Den højtærede Minister vil ikke være ubekendt med et Foredrag, som daværende Overpostmester Petersen holdt i Nationaløkonomisk Forening i 1895 om dette Spørgsmaal. Jeg tror, jeg i Gaar refererede den daværende Overpostmesters Udtalelser fuldstændig korrekt. Han advarede netop meget stærkt imod, at Staten skulde indføre en Postsparevirksomhed. Han siger, at han i og for sig under normale Forhold er imod Postvæsenets Medvirkning i Sparesagens Tjeneste, men han kan tænke sig, at den kan blive nødvendig, hvis der skulde indtræde en Sparekasse-

katastrofe her i Landet i Lighed med den Sparekassekrise, som i 1861 førte til Gennemførelsen af Lovforslaget om Postsparekasser i England. Denne Opfattelse blev yderligere uddybet af Kontorchef, senere Departementschef og Medlem af dette Ting Jerichau Christensen. Det kan derfor gerne være, at man ikke indenfor Postvæsenet *officielt* har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, men givet er det altsaa, at fremtrædende Postembedsmænd har været af den Opfattelse, jeg her har nævnt. Jeg fremhævede kun dette i Gaar, fordi jeg derigennem vilde understrege, at man dog tidligere indenfor Postvæsenet ikke havde været af den Opfattelse, som man nu har om Postvæsenets Stilling overfor Tanken om Postsparekasser.

Den højtærede Minister kom dernæst ind paa en Omtale af de statistiske Oplysninger, jeg havde givet om den private Sparekassevirksomhed her i Danmark. Den højtærede Ministers Bemærkninger forekommer mig egentlig at være ret overflødige, al den Stund jeg er mig bevidst, at jeg netop fremhævede baade Forholdet med de døde Konti — jeg tillod mig at kalde dem formelle Konti — og endvidere de dobbelte Konti og fremdeles den Omstændighed, at der jo er en hel Del juridiske Personer, som ogsaa har Sparekassekonti, og at man derfor ikke — som man almindeligvis er tilbøjelig til at gøre det — rask kan sige, at hver anden Mand her i Danmark ejer en Sparekassebog. Men jeg drister mig til denne Paastand, at de dobbelte Konti og de døde Konti spiller alligevel en forholdsvis ringe Rolle i disse store Tal. Jeg tror ikke, vi alle har det som den højtærede Minister, at naar vi undersøger vore Gemmer, saa finder vi 7 gamle Sparekassebøger, hvorpaa der endnu indestaar Beløb. Det vilde jo være meget behageligt, hvis det var Tilfældet, hvis man pludselig kunde opdage, at man har en 6—7 Sparekassebøger liggende, hvorpaa man kan hæve om end mindre Beløb.

Jeg skal ikke udtale mig yderligere om Sparekassernes Forhold med Hensyn til Ind- og Udbetalingstider o. s. v. Jeg har i Gaar omtalt disse Forhold. Jeg er personlig af den Opfattelse, at der maaske her er Ting at rette; men jeg gentager, hvad jeg ogsaa sagde i Gaar, at saa slemt som den højtærede Minister vil gøre det til igen i Dag ved at sige, at Hovedparten af de danske Sparekasser, nemlig alle Sognesparekasser, formodentlig kun har aabent en